

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: J. L.,
bytem X,
zastoupený advokátem doc. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.,
sídlem Revoluční 1546/24, Praha,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2020, č. j. RN-X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne ze dne 18. 5. 2020, č. j. RN-X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 292 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám doc. JUDr. Martina Kopeckého, CSc., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2020, č. j. R-X (dále jen

„prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala ode dne 6. 5. 2020 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na základě závěrů posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Praha – západ (dále jen „OSSZ“) ze dne 26. 2. 2020, podle nichž pracovní schopnost žalobce poklesla v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 20 %.

2. Žalobce namítá, že u něj nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu a žalovaná vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Z prvostupňového rozhodnutí není patrné, v důsledku jaké skutečnosti mělo dojít k zániku nároku na důchod nebo jeho výplatu. Žalovaná též neuvedla, jakými úvahami byla vedena při hodnocení posudku posudkové lékařky OSSZ. V tomto posudku nebylo odůvodněno odchylení se od předchozího posouzení, podle něhož bylo rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v položce 4b oddílu A kapitoly XI přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), a míra poklesu pracovní schopnosti stanovena ve výši 40 %. Žalobce se domnívá, že ze zdravotní dokumentace praktické lékařky ze dne 12. 2. 2020 a nálezů MUDr. J. D., Ph.D., G. P. FN Motol, ze dne 5. 2. 2020, z nichž posudek vycházel, neplyne, že by u něj došlo ke zlepšení zdravotního stavu. Namítá, že při stanovení procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti nebyla zohledněna jeho další zdravotní postižení. Poukázal na to, že má po úrazu sešroubovanou nohu, trpí artritidou a bolestmi pravého kolene, které omezují hybnost dolní končetiny, přičemž s ohledem na problémy s trávicí soustavou nemůže užívat léky na bolest. V roce 2019 podstoupil operaci tříselné kýly a z tohoto důvodu nemůže vykonávat těžší fyzickou práci. Trpí také chronickou hepatitidou typu C. Žalobce má za to, že stanovení 40% míry poklesu pracovní schopnosti odpovídá jeho zdravotnímu stavu. Vzhledem ke komplexu zdravotních postižení je pokles jeho pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici dle položky 4a oddílu A kapitoly XI, a horní hranice proto měla být zvýšena dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobce navrhl provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“).
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na relevantní právní úpravu. Dle názoru žalované posudek posudkového lékaře, na němž bylo založeno napadené rozhodnutí, splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. S přihlédnutím k argumentům žalobce rovněž navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“). Za zjištěného skutkového stavu trvá na závěrech napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu zamítnout.
4. Ze správního spisu plyne, že žalobce pobíral invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 17. 1. 2017 posudková lékařka OSSZ konstatovala, že invalidita I. stupně trvá, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu určila zdravotní postižení uvedené v položce 4b oddílu A kapitoly XI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V posudku vyhotoveném po jednání v nepřítomnosti žalobce dne 26. 2. 2020 posudková lékařka OSSZ dospěla na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, lékařského nálezů MUDr. J. D., Ph.D., ze dne 5. 2. 2020, a

vyplněného profesního dotazníku k závěru, že žalobce není invalidní, neboť sice v případě refluxní choroby jícnu žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, je však způsoben zdravotním postižením uvedeným v položce 4a oddílu A kapitoly XI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které určila míru poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí, tedy ve výši 20 %, jež neodpovídá ani prvnímu stupni invalidity. Za den, kdy invalidita žalobce zanikla, určila posudková lékařka OSSZ datum kontroly, tj. 26. 2. 2020. Žalovaná s odkazem na tento posudek prvostupňovým rozhodnutím žalobci odňala ode dne 6. 5. 2020 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

5. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, v nichž popsal své zdravotní problémy a přiložil zprávy z ortopedického vyšetření ze dne 11. 7. 2019 a z chirurgie ze dne 8. 1. 2020. V námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen v jeho nepřítomnosti posudkovou lékařkou žalované, která v posudku ze dne 12. 5. 2020 na základě shodných podkladů jako posudková lékařka OSSZ a zpráv doložených žalobcem dospěla ke shodnému závěru jako posudková lékařka OSSZ. Konstatovala, že v ortopedickém nález ze dne 11. 7. 2019 je uvedena gonartróza vpravo II. st., kovy po osteosyntéze a počínající artrotické změny kolenního kloubu vlevo, omezení hybnosti nebylo uvedeno; dle chirurgického nálezu je žalobce po opakované operaci tříselné kýly 16. 9. 2019 bez obtíží. Žalobcem doložené lékařské zprávy dle názoru posudkové lékařky žalované neobjektivizovaly nové posudkově významné skutečnosti. Žalovaná na podkladě tohoto posudku napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.
6. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud s ohledem na současnou epidemiologickou situaci a zásadu rychlosti řízení rozhodl o žalobě bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaný na výzvu soudu nevyjádřil nesouhlas, a má se tedy za to, že s tím souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
8. Námitky uplatněné žalobcem spočívají zejména ve zpochybnění závěrů lékařů posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení

zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).

9. Soud při posouzení věci vycházel z posudku posudkové komise MPSV v Praze (dále jen „komise“) ze dne 2. 12. 2020, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Z něj zjistil, že žalobce byl při jednání přešetřen odbornou internistkou. Komise vycházela z vlastního vyšetření, zdravotnické dokumentace žalobcovy praktické lékařky a zdravotnické dokumentace OSSZ, včetně lékařských nálezů předložených žalobcem, zejména zprávy z gastroenterologické poradny ze dne 5. 2. 2020 a z kontrolního vyšetření ze dne 25. 11. 2020, vyšetření z chirurgické ambulance ze dne 8. 1. 2020 a ortopedického vyšetření ze dne 11. 7. 2019. V diagnostickém souhrnu komise uvedla množství postižení: refluxní chorobu jícnu; hepatitidu C s přechodem do chronicity, kdy bylo po úspěšné antivirové léčbě dosaženo remise se seronegativitou; měkké tříslu – stav po hernioplastice pravého třísla dne 16. 9. 2019; poúrazovou gonartrózu vpravo stupně II – stav po nitrokloubní tříštivé zlomenině proximální tibie a hlavičky fibuly řešené 30. 1. 2012 krvavou repozicí a osteosyntézou s aplikací šroubů, Kirchnerova extenčního drátu a stabilizací ocelovou dlahou; dále cukrovku, hypertenzní chorobu, dnovou artritidu a chronickou pankreatitidu. Komise na základě popsaných úvah dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je refluxní choroba jícnu ve spojení s achalázií. Jde o stav po opakovaných operativních zákrocích, antireflexní operace byla provedena v terénu achalázie jícnu, vznikla těžká dysfagie, proto bylo provedeno zrušení manžety, což mělo za následek návrat refluxní choroby s Barretovým jícnem, příznaky choroby včetně zvracení trvají, probíhá antisekreční léčba a (přechodně) jsou podávána prokinetika. Dalším postižením je hepatitida C s přechodem do chronicity, dosaženo remise se seronegativitou. Potíže spočívají v potřebě omezeného příjmu potravy, jídlo se zasekává, nelze spolknout a dochází k bolestivému zvracení, přes užívání vyšších než doporučených dávek helcidu trvá takřka nepřetržité pálení žáhy. Komise dospěla k závěru, že zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu, je funkčním dopadem srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XI, oddílu A, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Jako srovnatelné bylo označeno z důvodu spojení s achalázií. Komise stanovila pokles na horní hranici rozmezí, tj. ve výši 30 %, přihlížejíc k posudku gastroenterologa, který označuje trvale pracovní výkonnost žalobce jako pouze poloviční, přičemž jej navýšila o 5 % dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity na výsledných 35 % vzhledem k dalším zdravotním postižením žalobce, která limitují jeho pracovní schopnost. Konkrétně šlo o bolestivé pravé tříslu po operaci kýly v září 2019, pro které se žalobci nedoporučuje manipulace s těžkými předměty, a bolesti v oblasti operovaného pravého kolene s pohybovým omezením, mj. potížemi při změně polohy do kleku a z kleku, což žalobce při své profesi elektrikáře potřebuje.
10. Závěry komise soud považuje za náležitě odůvodněné a přesvědčivé. Komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace a při svém jednání přešetřila zdravotní stav žalobce odborným lékařem. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinu podřadila v souladu § 1 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity pod položku 4a oddílu A kapitoly XI. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 20 až 30 %. Komise stanovila na základě posudku k datu napadeného rozhodnutí pokles na

horní hranici rozmezí, tj. ve výši 30 %, a dále jej navýšila o 5 procentních bodů z důvodů uvedených v předchozím bodu, které byly dány již v době posouzení dne 26. 2. 2020, podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity na výsledných 35 %. Komise popsala vývoj zdravotního stavu žalobce, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a rozsah zdravotního postižení se zřetelem k vlivu ostatních zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Řádně odůvodněno bylo zařazení druhu postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity, jakož i míra poklesu pracovní schopnosti v rámci stanoveného rozpětí včetně navýšení dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek komise podle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti tak, jak byly vymezeny judikaturou správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Účastníci řízení závěry posudku nikterak nezpochybnili. Soud se proto se závěry komise ztotožnil.

11. Ze závěrů posudkové komise vyplývá, že posudkoví lékaři ve správním řízení nesprávně posoudili procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Lze proto konstatovat, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti činila pouhých 20 %. Žalobou napadené rozhodnutí se proto opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, a je tedy nezákonné.
12. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná vezme v úvahu závěry posudku posudkové komise MPSV v Praze ze dne 10. 12. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a. t.“). Zástupce žalobce provedl v souvislosti s tímto řízením čtyři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) a. t., a to převzetí a přípravu zastoupení, sepsal žaloby, sepsal repliky a vyjádření k posudku. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 a. t.], výše odměny tak činí celkem 4 000 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 a. t., celkem tedy 1 200 Kč. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů též náhrada této daně ve výši 1 092 Kč, kterou je zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady žalobce tak celkem činí 6 292 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. ledna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně